

Sygn. akt II AKa 425/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Adam Wrzosek

Sędziowie: SSA Rafał Kaniok

SSA Maria Mroziak - Sztykiel /spr/

Protokolant: st.sekr.sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 r.

sprawy **1/. R. K.** oskarżonego o czyn z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, z art. 56 ust. 3 w/w ustawy

2/.D. Z. oskarżonego z art. 53 ust. 2 w zb. z art 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk, z art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. art. 12 kk, z art. 62 ust. 1 w/w ustawy, z art. 278 § 1 i 5 kk

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 6 września 2013 r. sygn. V K 60/13

na mocy art. 105 § 1 kk prostuje oczywistą omyłkę pisarską w punkcie I

zaskarżonego wyroku ten sposób, że w podstawie prawnej wymiaru kary

oskarżonemu R. K. zamiast „art. 53 ust.3” wpisuje „art.53 ust.2” ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

I. odnośnie oskarżonego R. K.

1/.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a/.w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia (punkt I wyroku) przyjmuje, iż wkład finansowy oskarżonego D. Z. na uprawę (...) innych niż włókniste stanowił nieustaloną kwotę;

b/.przyjmuje, iż orzeczenie z punktu II wyroku dotyczy czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia, zaś orzeczenie z punktu IV wyroku dotyczy czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I b aktu oskarżenia;

2/. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3/.zwalnia oskarżonego R. K. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w części na niego przypadającej, obciążając wydatkami w tej części Skarb Państwa.

II. odnośnie oskarżonego D. Z.

1/.zmienia zaskarżony wyrok w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie VII aktu oskarżenia (pkt XIX wyroku) w ten sposób, że przyjmuje, iż wkład finansowy oskarżonego na uprawę (...) innych niż włókniste stanowił nieustaloną kwotę;

2/.w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3/.zasądza od oskarżonego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części na niego przypadającej, w tym opłatę w kwocie 2000zł;

W sprawie zostali oskarżeni:

1. **R. K.** o to, że:

I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia jesieni 2011 r. do dnia

6 września 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

a. działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. oraz ustalonym nieletnim w przystosowanej i wyposażonej w lampę (...) piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie P. S. i ustalony nieletni ponieśli koszty zakupu lampy oraz nasion, zaś R. K. zapewnił lokal a wszyscy trzej nakład pracy uprawiali 5 krzaków (...) innych niż włókniste, które następnie zbierali, oczyszczali i suszyli wytwarzając z niego znaczną ilość środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste (...) w ilości nie mniejszej niż 350 gram,

b. działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. oraz D. Z. w przystosowanej i wyposażonej w lampy z programatorami, wiatraki i nawilżacz powietrza piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie D. Z. wkładem pieniężnym w kwocie 5.000 zł pokrył koszty zakupu nasion, nawozów oraz w/wym. sprzętu, R. K. zapewnił lokal i wraz z P. S. nakład pracy, zaś D. P. (1) pośredniczył w kontaktach pomiędzy P. S. i R. K. a D. Z., uprawiali 20 krzaków (...) innych niż włókniste, które następnie zbierali, oczyszczali i suszyli wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste (...) w ilości nie mniejszej niż 500 gram za co otrzymał od D. Z. kwotę 4 zł za jeden gram,

c. działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. w przystosowanej i wyposażonej w lampy z programatorami, wiatraki i nawilżacz powietrza piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie P. S. wraz z R. K. zapewnił nakład pracy uprawiali 78 krzaków (...) innych niż włókniste, która to uprawa pozwalała na wytworzenie nie mniej niż 201,66 gram netto środków odurzających w postaci (...) co odpowiada w przybliżeniu 403 porcjom handlowym tego środka

a nadto działając samodzielnie w w/wym. piwnicy uprawiał 7 krzaków (...) innych niż włókniste następnie zbierał, oczyszczał i suszył wytwarzając z niego środki odurzające w postaci (...) innych niż włókniste (...) w nieustalonej ilości oraz uprawił

3 krzaki (...) innych niż włókniste zasadzone na terenie posesji w J. przy ul. (...), które pozwalały na wytworzenie nie mniej niż 86,70 gram netto środków odurzających w postaci (...) co odpowiada w przybliżeniu 173 porcjom handlowym tego środka, przy czym w dniu 6 września 2012 r. w msc. J. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci 142,67 gram (...),

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

II. bliżej nieustalonym dniu w okresie od marca 2012 r. do dnia

6 września 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci (...) w ten sposób, że po wytworzeniu w/wym. środków, za pośrednictwem D. P. (1) skontaktował się z D. Z., któremu sprzedał w celu dalszej odsprzedaży środki odurzające w ilości nie mniejszej niż 350 grami przyjmując kwotę 17 zł za jeden gram,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. **D. P. (1)** o to, że:

III. w okresie od bliżej nieustalonego dnia marca 2012 r. do dnia

6 września 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w zamiarze aby R. K., P. S. i D. Z. dokonali czynu zabronionego w postaci prowadzenia wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uprawy mogącej dostarczyć znacznej ilości (...) innych niż włókniste (...) swoim zachowaniem ułatwił im popełnienie w/ wym. czynu w ten sposób, że pośredniczył w kontaktach pomiędzy D. Z. a R. K. i P. S. przekazując informacje dotyczące prowadzonej uprawy, a nadto oczyszczając i wieszając do suszenia (...) innych niż włókniste w ilości dwóch sztuk uczestniczył w wytworzeniu z niego środków odurzających w postaci (...) w nieustalanej ilości,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

IV. bliżej nieustalonych dniach w okresie od marca 2012 r. do dnia

6 września 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci (...) w ten sposób, że po wytworzeniu w/wym. środków skontaktował R. K. z D. Z., któremu R. K. sprzedał w celu dalszej odsprzedaży środki odurzające w ilości nie mniejszej niż 350 gram, przyjmując kwotę 17 zł za jeden gram, a także przewiózł na trasie J. - Z. włożone przez R. K. do bagażnika pojazdu środki odurzające w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 200-300 gram, które następnie pozostawił w ustalonym miejscu, z którego zabrał je D. Z.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

3. **P. S.** o to, że:

V. w okresie od bliżej nieustalonego dnia jesieni 2011 r. do dnia

6 września 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

a. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. oraz ustalonym nieletnim w przystosowanej i wyposażonej w lampę (...) piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie P. S. i ustalony nieletni ponieśli koszty zakupu lampy oraz nasion, zaś R. K. zapewnił lokal a wszyscy trzej nakład pracy uprawiali 5 krzaków (...) innych niż włókniste następnie zbierali je i suszyli wytwarzając z niego znaczną ilość środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste (...) w ilości ok. 350 gram, za co po sprzedaży środków otrzymał kwotę 1.000 zł,

b. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i D. Z. w przystosowanej i wyposażonej w lampy z programatorami, wiatraki i nawilżacz powietrza piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie D. Z. wkładem pieniężnym 5.000 zł pokrył koszty zakupu nasion, nawozów oraz w/wym. sprzętu, R. K. zapewnił lokal i wraz z P. S. nakład pracy, zaś D. P. (1) pośredniczył w kontaktach pomiędzy P. S. i R. K. a D. Z., uprawiali 20 krzaków (...) innych niż włókniste, które następnie zbierali, oczyszczali i suszyli wytwarzając z nich znaczną ilość środków

odurzających w postaci (...) innych niż włókniste (...) w ilości nie mniejszej niż 500 gram za co otrzymał od D. Z. kwotę 4 zł za jeden gram,

c. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. w przystosowanej i wyposażonej w lampy z programatorami, wiatraki i nawilżacz powietrza piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie P. S. wraz z R. K. zapewnił nakład pracy uprawiali 78 krzaków (...) innych niż włókniste, która to uprawa pozwalała na wytworzenie znacznej ilości środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste (...) w ilości nie mniejszej niż 201,66 gram co odpowiada 403 porcjom handlowym,

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

VI. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 1 maja 2012 r. do dnia 6 września 2012 r. w msc. J. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił R. K. środka odurzającego w postaci (...) w bliżej nieustalonej ilości,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

4. **D. Z.** o to, że:

VII. w okresie bliżej nieustalonego dnia marca 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z P. S., R. K. w przystosowanej i wyposażonej w lampy z programatorami, wiatraki i nawilżacz powietrza piwnicy domu przy ul. (...) po uprzednim ustaleniu zasad współpracy, gdzie D. Z. wkładem finansowym w wysokości 5.000 zł pokrył koszty zakupu nasion, nawozów oraz w/wym. sprzętu, R. K. zapewnił lokal i wraz z P. S. nakład pracy, zaś D. P. (1) pośredniczył w kontaktach pomiędzy P. S. i R. K. a D. Z., uprawiali 20 krzaków (...) innych niż włókniste, które następnie zebrane i oczyszczone zostały przez P. S. oraz D. Z., po czym suszyli je wytwarzając z nich znaczną ilość środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste (...) w ilości nie mniejszej niż 500 gram,

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VIII. bliżej nieustalonych dniach w okresie od marca 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. w msc. J. ul. (...) gm. S. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci (...) w ten sposób, że w celu dalszej odsprzedaży dotychczas nieustalonym osobom:

- w marcu 2012 r. po wytworzeniu przez P. S., R. K. i ustalonego nieletniego środków odurzających w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 350 gram nabył je od w/wym. przekazując R. K. kwotę 17 zł za 1 gram,

- w okresie wakacji 2012 r. po wytworzeniu przez P. S., R. K. kolejnej partii środków odurzających w postaci (...) w ilości nie mniejszej niż 500 gram, po odliczeniu wniesionego wkładu finansowego, nabył je od w/wym. przekazując R. K. i P. S. kwotę po 4 zł za 1 gram, przy czym 200-300 gram odebrał z msc. Z. gdzie zostały mu przywiezione przez D. P. (1),

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

IX. w dniu 14 grudnia 2012 r. w msc. W. ul. 11 listopada woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środki odurzające w postaci (...) o wadze 0,47 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

X. w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 14 grudnia 2012 r. w msc. W. ul. 11 listopada woj. (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej, w ten sposób, że wykonał podłączenie do linii zasilającej, lokal w energię elektryczną, w miejscu przed licznikiem powodując straty w wysokości 866,94 zł na szkodę (...) sp. z o. o. w W.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie wyrokiem z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt V K 60/13 orzekł:

I. R. K. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. I i II przy czym w ramach czynu opisanego w pkt. I ustalił, że wkład pieniężny D. Z. wynosił ok. 5.000 zł, zaś w dniu 6 września 2012 r. w msc. J. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii R. K. posiadał znaczną ilość wcześniej wytworzonych przez siebie i inne ustalone osoby środków odurzających w postaci 142,67 gram (...) i czyn ten kwalifikując z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29

lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i na tej podstawie skazał oskarżonego, a na podstawie art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

II. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od R. K. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt. I w kwocie 4. 450 zł;

III. za czyn przypisany mu w pkt. II z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i na tej podstawie wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

IV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od R. K. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt. II w kwocie 1.000 zł;

V. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. R. K. wymierzył karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył R. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 września 2012 r. do dnia 27 sierpnia 2013 r.;

VII. D. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. III i IV, przy czym w ramach czynu opisanego w pkt. III ustalił, że oskarżony również spryskiwał rośliny wodą, a kwalifikację prawną czynu przypisanego mu w pkt. IV uzupełnił o art. 12 k.k. i za czyn przypisany mu w pkt. III z mocy art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. za czyn przypisany mu w pkt. IV z mocy art. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go i na tej podstawie wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

IX. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. D. P. (1) wymierzą karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

XI. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył D. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 września 2012 r. do dnia 13 października 2012 r. i uznał tym samym karę tą za wykonaną w całości;

XIII. P. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V, przy czym ustalił, że wkład pieniężny D. Z. wynosił ok. 5.000 zł i za czyn ten z mocy art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 1, 3 i 6 pkt. 2 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

XIV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od P. S. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej przez niego osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt. V w kwocie 2.000 zł;

XV. P. S. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. VI;

XVI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

XVII. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył P. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 września 2012 r. do dnia 3 października 2012 r. i uznał tym samym karę tą za wykonaną w całości;

XIX. D. Z. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. VII, VIII, IX i X, przy czym w ramach czynu przypisanego mu w pkt. VII ustalił, że wkład pieniężny oskarżonego wynosił ok. 5.000 zł, a w pkt. VIII określenie „po 4 złote za 1 gram” zastąpił określeniem „4 złote za 1 gram” i za czyn przypisany mu w pkt. VII z mocy art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny 70 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

XX. za czyn przypisany mu w pkt. VIII z mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, i na tej podstawie wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

XXI. za czyn przypisany mu w pkt. IX z mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i na tej podstawie wymierzył mu karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;

XXII. za czyn przypisany mu w pkt. X i z mocy art. 278 § 1 i 5 k.k. skazał go i na tej podstawie wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. D. Z. wymierzył karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny 80 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

XXIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył D. Z. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 grudnia 2012 r. do dnia 28 sierpnia 2013 r.;

XXV. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci (...) szt. 3, zeszytu z kartą z cennikiem z napisem (...), suszu roślinnego, doniczek szt. 78 z 79 roślinami, wagi elektronicznej, zestawu urządzeń elektrycznych, papieru kredowego z napisem(...), opisanych w wykazie dowodów rzeczowych /k.1086/ pod pozycjami od 1 do 7 i pod pozycją 12, o numerach DRZ: 310/13, 311/13, 312/13,

313/13, 314/13, 315/13, 316/13, 322/13;

XXVI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych /k.1086/ pod poz. 8 nr DRZ 317/13 zwrócił P. S., pod poz. 9 nr DRZ 318/13 zwrócił D. P. (1), pod poz. 10 nr DRZ 319/13 i poz. 11 nr DRZ 320/13 zwrócił R. K., pod poz. 13 nr DRZ 528/13 i poz. 14 nr DR 529/13 zwrócił D. Z.;

XXVII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od opłaty, a koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych R. K. i D. Z..

Apelacja **obrońcy oskarżonego R. K.** zarzuca wyrokowi w zakresie czynu opisanego w punkcie I wyroku, obrazę przepisów prawa materialnego, to jest:

(1) art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2012 roku, poz. 124, ze zm., dalej jako „u.p.n.”) poprzez jego błędne zastosowanie i nieuprawnione przyjęcie, że oskarżony R. K. wytworzył znaczą ilość środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste, czym wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu, w przypadku, gdy w rzeczywistości oskarżony R. K. swoim zachowaniem zrealizował przesłanki czynu określonego w art. 53 ust. 1 u.p.n., to jest typu podstawowego zarzucanego przestępstwa,

(2) art. 63 ust. 3 u.p.n. poprzez jego błędne zastosowanie i nieuprawnione przyjęcie, że oskarżony R. K. uprawiał (...) innych niż włókniste mogące dostarczyć znacznej ilości tego ziela, w przypadku, gdy w rzeczywistości oskarżony R. K. swoim zachowaniem zrealizował przesłanki czynu określonego w art. 63 ust. 1 u.p.n., to jest typu podstawowego zarzucanego przestępstwa.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 3 k.p.k. skarżonemu wyrokowi, w zakresie punktu II wyroku, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, wyrażający się w naruszeniu art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zm., dalej jako „k.k.”) poprzez nieoparte na całokształcie okoliczności ujawnionych w sprawie, dowolne, nieuwzględniające zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego przyjęcie, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazał, że oskarżony R. K. osiągnął korzyść majątkową z popełnienia przestępstwa określonego w punkcie I aktu oskarżenia.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 3 k.p.k. skarżonemu wyrokowi, w zakresie punktu III i IV Wyroku, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, wyrażający się w naruszeniu art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez nieoparte na całokształcie okoliczności ujawnionych w sprawie, dowolne, nieuwzględniające zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego przyjęcie, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazał, że oskarżony R. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 56 ust. 3 u.p.n., to jest wprowadził do obrotu znaczą ilość środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste.

Alternatywnie, na wypadek nieuwzględniania zarzutów przedstawionych powyżej, zaskarżył wyrok, w części (co do kary) i na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąca niewspółmierność kary w relacji do rzeczywistego udziału oskarżonego w popełnianiu zarzucanych czynów i poprzez porównanie z karami wymierzonymi innym współoskarżonym przy uwzględnieniu ich udziału w relacji do ich rzeczywistego udziału w popełnianiu zarzucanych czynów.

Wskazując na powyższe zarzuty apelacja wnosi o:

(1) zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie czynu opisanego w punkcie I wyroku oraz uznanie R. K. za winnego popełnienia czynu z art. 63 ust. 1 u.p.n. w zb. z art. 53 ust. 1 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i skazanie oskarżonego R. K., a na podstawie art. 53 ust. 1 u.p.n. w zw. z art. 69 § 1 i 2 k.k. wymierzenie mu kary dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby,

(2) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu II wyroku z uwagi na brak ustawowych przesłanek orzeczenie przepadku wobec oskarżonego R. K.,

(3) zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie czynu opisanego w punkcie III wyroku oraz uniewinnienie R. K. od popełnienia czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia, to jest wprowadzenia do obrotu znacznej ilości środków odurzających w postaci (...) innych niż włókniste,

(4) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu IV wyroku z uwagi na brak ustawowych przesłanek orzeczenie przepadku wobec oskarżonego R. K.,

(5) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie punktu V wyroku z uwagi na brak ustawowych przesłanek orzeczenia kary łącznej.

Apelacja **obrońcy oskarżonego D. Z.** zarzuca wyrokowi:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony D. Z. brał udział w produkcji oraz uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci (...), podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala w sposób nie budzący wątpliwości na przypisanie oskarżonemu zarzucanych mu przestępstw z punktów VII i VIII.

W konkluzji skarżący wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. uniewinnienie oskarżonego D. Z. od popełnienia zarzucanych mu przestępstw z punktów VII i VIII;
2. warunkowe umorzenie postępowania karnego w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu w punktach IX i X.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych okazały się niezasadne.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego R. K.

Jeżeli chodzi o czyn zarzucany oskarżonemu R. K. w punkcie I aktu oskarżenia apelacja nie kwestionuje ustaleń Sądu Okręgowego, że oskarżony R. K. uprawiał (...) inne niż włókniste i że z dwóch upraw wytworzył (...) w łącznej ilości 850 g, natomiast nie zgadza się z przyjęciem, iż była to uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości (...), że oskarżony wytworzył znaczną jej ilość i że osiągnął korzyść z popełnienia przestępstwa. W toku kontroli odwoławczej również nie znaleziono podstaw do zakwestionowania dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń w powyższym zakresie, jak też w zakresie kwestionowanym przez apelację.

Uprawianie przez oskarżonego R. K. w warunkach art. 12 kk trzykrotne we współdziałaniu ze współoskarżonym (obecnie prawomocnie skazanym) P. S. oraz jednokrotnie z D. Z. łącznie 113 roślin (...) innych niż włókniste, a następnie wytworzenie z dwóch kolejnych upraw 850 g (...) musi prowadzić do wniosku, że stanowisko Sądu Okręgowego wynikające z zaskarżonego wyroku, że wszystkie trzy uprawy to uprawy mogące dostarczyć znacznej ilości (...) i że wytworzono znaczną ilość tego środka odurzającego, w rozumieniu odpowiednich przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jest zasadne. Uwzględni ono w sposób należyty kryteria oceny wynikające z orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów powszechnych. Sąd I instancji uwzględnił w tym zakresie, co

wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, że (...) uznawana jest za tzw. narkotyk miękką, jednak ta okoliczność nie może skutkować uwzględnieniem poglądu skarżącego. Również nie można uznać za skuteczny argument powołania się na orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie sygn. II AKa 142/10, bowiem jest to orzeczenie odosobnione i nie przekonujące. Niewątpliwie znaczna ilość środka odurzającego w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oznacza ilość ponadprzeciętną odnośnie masy tego środka, rodzaju i przeznaczenia. W niniejszej sprawie należy zgodzić się z Sądem I instancji, iż tego rodzaju warunek został spełniony skoro tak uprawa (...) jak i wytworzenie z nich (...) pozwalało na odurzenie w najkorzystniejszym ujęciu co najmniej ok. tysiąca osób, a podwójnej liczby osób przy przyjęciu porcji jednorazowej 0,5 g, co jak wynika ze spraw tego rodzaju jest najczęściej przyjmowane jednorazowo przez palaczy (...).

Postulaty skarżącego zgłoszone na rozprawie apelacyjnej ze swej istoty mogą jedynie odnosić się do ustawodawcy, bowiem to on uznał za środek odurzający (...) innych niż włókniste (vide w/w ustawa – Środki odurzające grupy IV-N), a nie tylko jeden ze składników w postaci (...) ((...)) . Dlatego o znacznej ilości środka odurzającego decyduje ilość (...) innych niż włókniste, a nie tylko zawartość w nim jednego ze składników, składnika odpowiedzialnego za odurzenie, tj. zawartość (...).

Na ustalenia w powyższym zakresie musi pozostać także bez znaczenia dla rozstrzygnięcia wypowiedź oskarżonego na rozprawie apelacyjnej, iż nie zdawał sobie sprawy, iż tego rodzaju czyn zagrożony jest surową karą.

Reasumując – niezasadne jest stanowisko skarżącego, iż Sąd Okręgowy czyn przypisany oskarżonemu R. K. zakwalifikował z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, skoro trafnie uznał, iż odnośnie obu czynów zachodzi znamię znacznej ilości środka odurzającego w postaci (...) innych niż włókniste.

W zakresie czynu I nie można skutecznie zakwestionować, w świetle dowodów uznanych słusznie za wiarygodne, że oskarżony wytwarzał (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Okoliczność tę Sąd I instancji wykazał, a apelacja nie przedstawia argumentów, które mogłyby prowadzić do wniosku, że to ustalenie obarczone jest błędem. To, że Sąd Okręgowy nie czynił urzędowych ustaleń czy oskarżony posiada do splacenia kredyt jest bez znaczenia, jeśli zważy się na wyjaśnienia P. S., D. P. (1), a także na fakt że oskarżony nie prowadził uprawy, ani nie wytwarzał (...) na własne potrzeby, czy w celach dekoracyjnych.

Z ustaleń Sądu Okręgowy nie tylko wynika powyższe, ale również to, że oskarżony R. K. uzyskał korzyść majątkową, bowiem sprzedał wytworzoną (...) w ilości 350 g po 17 zł za gram oskarżonemu D. Z.. Po podziale kwoty 5950 zł między P. S. (1000zł) i M. S. (500zł) uzyskał kwotę 4450zł. To, że w/w osoby uprawiały (...), wytworzyły (...), którą następnie oskarżony R. K. wprowadził do obrotu poprzez sprzedaż oskarżonemu D. Z. nie może, wbrew stanowisku apelacji, budzić wątpliwości (czyn II). Sąd Okręgowy wykazał jakie dowody i dlaczego zadecydowały o dokonanych ustaleniach, dlaczego nie uznał za wiarygodne przeciwnych twierdzeń oskarżonego R. K. w przeciwieństwie do wyjaśnień opisujących tę transakcję.

Sąd Okręgowy, uwzględnił w swej analizie rozbieżności występujące w wyjaśnieniach P. S., wyjaśnił je, poddał ocenie, a swoje stanowisko przekonująco uzasadnił. Nie uszło uwagi tegoż Sądu, że oskarżony (obecnie skazany) D. P. (1) część faktów znał nie z osobistych spostrzeżeń, a z relacji R. K.. To, że wobec skazanego w toku postępowania przygotowawczego uchylono tymczasowe aresztowanie, jest normalnym następstwem ustania przesłanek do stosowania tego środka zapobiegawczego i nie ma przeszkód aby mogło to nastąpić po złożeniu wyjaśnień, w których opisał on przedmiotowe zdarzenia. Brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, iż D. P. (1) złożył w toku postępowania przygotowawczego, jak też na rozprawie, nieprawdziwe wyjaśnienia. Tego rodzaju wnioski należy postawić odnośnie wyjaśnień P. S., tym bardziej, że apelacja nie wykazała, aby ocena tych dowodów dokonana przez Sąd i instancji nastąpiła z naruszeniem art. 7 kpk, co skutkować miałyby błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych w tym zakresie za podstawę zaskarżonego wyroku.

To, że oskarżony R. K. według twierdzenia autora apelacji w czasie przedmiotowego zdarzenia „codziennie był pod wpływem alkoholu” nie może stanowić skutecznego argumentu mającego uzasadniać zarzut apelacji i przeczyć

sprzedaży przez oskarżonego wytworzonej (...) D. Z., czyli wprowadzeniu do obrotu tego środka odurzającego w ilości 350g.

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, iż tak określona ilość (...) stanowi znaczną ilość w świetle art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a w tym zakresie należy odwołać się do wcześniejszych rozważań. Oczywistym też musi być, że oskarżony z tej sprzedaży (...) osiągnął korzyść materialną w wysokości 4450 zł, dlatego orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 kk jest uzasadnione. Jedynie w tym zakresie należało dokonać korekty wyroku, bowiem korzyść materialna została uzyskana przez oskarżonego w związku z popełnieniem czynu opisanego nie w punkcie I, a w punkcie II aktu oskarżenia. Natomiast kwota 1000 zł została przez oskarżonego uzyskana z rozliczenia z D. Z. drugiej uprawy i wytworzenia 500 g (...), a zatem uzasadnione orzeczenie środka z mocy art. 45 § 1 kk w tej części związane było z popełnieniem czynu opisanego w punkcie Ib aktu oskarżenia, co należało skorygować. Bez znaczenia pozostały uwagi Sądu I instancji odnośnie niewłaściwie wyliczonej kwoty, bowiem nie została wniesiona apelacja na niekorzyść oskarżonego.

Jeżeli chodzi o orzeczenie wobec oskarżonego kary zasadniczej to kary za poszczególne czyny zostały orzeczone w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tym samym nie można stwierdzić, aby były to kary rażąco niewspółmierne. Sąd Okręgowy jak wynika z zaskarżonego wyroku nie znalazł okoliczności, które uzasadniałyby wymierzenia tychże kar poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a tym samym podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kar pozbawienia wolności. Takich też podstaw w świetle ujawnionych w sprawie okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynów przypisanych oskarżonemu nie znalazł Sąd odwoławczy, nawet zgadzając się ze skarżącym, iż to, że oskarżony nie ujawnił prawdy nie może być uznane za okoliczność obciążającą. Trzeba też podnieść, że kara orzeczona wobec P. S. nie może stanowić wyznacznika dla wymiaru kary oskarżonemu R. K.. Zastosowanie wobec P. S. art. 60 § 3 kk nastąpiło z określonych ustawowo powodów i pozostaje bez wpływu na wymiar kary wobec każdego innego oskarżonego.

Brak też jest podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu Okręgowego odnośnie określenia wymiaru kary łącznej wobec R. K., zastosowana zasada asperacji w sposób właściwy odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego, ich związek przedmiotowy jak i czasowy. Nie można uznać, aby nosiła ona cechy rażącej niewspółmierności.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonego D. Z.

Nie można zgodzić się ze skarżącym jakoby Sąd Okręgowy w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu D. Z. w punktach VII i VIII aktu oskarżenia (pkt XIX,XX wyroku) dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mającego wpływ na jego treść.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy przypisując oskarżonemu popełnienie w/w przestępstw przeprowadził analizę ujawnionych dowodów, a z uwagi na to, że jednym z dowodów było pomówienie współoskarżonego (obecnie skazanego) P. S. dokonał szczegółowej analizy jego wyjaśnień tak co do ich treści jak i na tle pozostałych dowodów zgromadzonych sprawie. Nie uszły uwagi tegoż Sądu pewne rozbieżności w wyjaśnieniach tego wówczas współoskarżonego, które nie tylko zostały zauważone, ale wyjaśnione, rozważone, a swoje stanowisko Sąd ten logicznie umotywował. Dotyczy to okoliczności podnoszonych w apelacji, co do oceny których jej autor nie przedstawił argumentów, które mogłyby wskazywać, że stanowisko Sądu Okręgowego obarczone jest błędem mającym swoje źródło w ocenie dowodów przeprowadzonej wbrew regule art. 7 kpk.

Nie można uznać, aby wyjaśnienia oskarżonego P. S. odnośnie drugiej w kolejności uprawy (...) nie zostały potwierdzone wyjaśnieniami oskarżonego D. P. (2). Przypomnieć więc trzeba, że to przecież z uznanych za wiarygodne wyjaśnień D. P. (2) wynika, że to on był pośrednikiem w telefonicznych kontaktach D. Z. z pozostałymi współoskarżonym odnośnie prowadzonej uprawy (...), że oskarżony D. Z. „doinwestował uprawę”, że ścinał wyhodowane rośliny, zabierał (...) wysuszoną, a także wilgotną, to jemu D. P. (2) raz dostarczył (...) z J. do Z.. Wiedza tego oskarżonego obejmowała również fakt nabycia przez D. Z. (...)y wytworzonej w czasie pierwszej uprawy przez

oskarżonych R. K. i P. S.. To z nim D. Z. przyjechał do miejsca zamieszkania R. K. i wówczas „zgadał się” z R. K. odnośnie nabycia wyhodowanej w przyszłości (...).

Jeżeli chodzi o wyjaśnienia R. K. to dla Sądu I instancji oczywistym było, że oskarżony podczas kilkakrotnych przesłuchań składał wyjaśnienia o odmiennych treściach. Zostały one poddane analizie, a ich ocena nie została skutecznie zakwestionowana przez apelację. Trudno uznać za skuteczny argument na poparcie tezy o niewiarygodności wyjaśnień w/w oskarżonych przedstawioną przez skarżącego jego wersję dotyczącą nabywcy (...), którego „musiał mieć” P. S., a którym nie był oskarżony D. Z..

Podnieść trzeba, że uszło uwagi skarżącego, iż z wyjaśnień oskarżonego D. P. (2) wynikają okoliczności znajomości jego z oskarżonym D. Z., z tych wyjaśnień, jak też pozostałych współoskarżonych wynikają okoliczności wizyty D. Z. w J. i ustalenia w czasie trwania pierwszej uprawy (...), jak też to, że to nie P. S. „wtajemniczył go (D. Z. –przyp.SA) w szczegóły produkcji” Skoro obrońca zauważył, że D. Z. bywał w miejscu zamieszkania R. K., to winien też zauważyć, że nie był on zupełnie obcą osobą, a uzgodnienia co do nabycia (...) i uczestniczenia w kolejnej uprawie czynił właśnie z R. K..

W oparciu o szczegółową analizę w/w dowodów Sąd Okręgowy słusznie wywiódł, iż wyjaśnienia oskarżonego D. Z. odnośnie omawianych czynów nie zasługują na wiarę. Apelacja obrońcy oskarżonego przeciwstawiając się stanowisku zaskarżonego wyroku w zakresie uznania oskarżonego winnym popełnienia przypisanych mu przestępstw, prezentuje własną ocenę materiału dowodowego, przy czym jest ona jednostronna i wybiórcza w przeciwieństwie do pełnej i nie wykazującej błędu logicznego rozumowania oceny Sądu I instancji.

Poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne, jak i zawarta w zaskarżonym wyroku argumentacja wyjaśniają w sposób przekonujący, dlaczego Sąd ten uznał oskarżonego za winnego popełnienia omawianych przestępstw. Sam autor apelacji uznaje, wprawdzie w innym kontekście, ale chodzi o zasadę, że ilość (...) „na pewno nie była wyprodukowana na osobiste potrzeby” sprawców. Tak też, jak wynika z opisu czynu VIII i przyjętej w zaskarżonym wyroku kwalifikacji prawnej, uznał Sąd I instancji i to stanowisko należy podzielić. Oskarżony D. Z. nabył z pierwszej uprawy (...) prowadzonej bez jego udziału 350 g środka odurzającego, zaś z drugiej w której uczestniczył i wytwarzał (...), po rozliczeniu swoich nakładów z oskarżonymi R. K. i P. S., stał się właścicielem całości wytworzonej (...) w ilości 500g, którą etapami zabrał z miejsca produkcji.

W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu Sąd I instancji nie powziął żadnych wątpliwości, również nie miał ich Sąd odwoławczy, tym samym nie zachodziły, wbrew twierdzeniu apelacji, przesłanki do zastosowania art. 5 § 2 kpk.

Dodatkowo odnosząc się do pisma oskarżonego zatytułowanego Apelacja zauważyć trzeba, że opinia biegłego w zakresie ilości (...) możliwej do uzyskania z zabezpieczonych w sprawie (...) (k 417) nie odnosi się do wyprodukowanej przez oskarżonych ilości (...). Nie dotyczy ona roślin, z których oskarżeni wytworzyli (...), a jedynie prowadzonej w czasie zabezpieczenia przez policję uprawy, a więc konkretnych roślin na różnych etapach dojrzwania, o różnym wzroście i rozwoju, w tym roślin małych i nie w pełni jeszcze przeznaczonych do suszenia. Opinia ta uprawniała Sąd I instancji do przyjęcia za zasadne stanowisko aktu oskarżenia co do tego, że zabezpieczona uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości (...) innych niż włókniste, skoro niekwestionowane są wyliczenia biegłego, a z których wynika możliwości uzyskania ponad 200 g (...), co stanowi ok. 400 porcji.

Jeżeli chodzi o ustaloną przez Sąd Okręgowy ilość wytworzonej (...) w czasie prowadzonych dwóch upraw to dokonano tego na podstawie uznanych za wiarygodne twierdzeń tych oskarżonych, którzy w różnym stopniu posiadali konkretną wiedzę o ilości faktycznie wytworzonej (...) z hodowanych roślin (...). Brak jest podstaw do zakwestionowania tych ustaleń.

Jedynie należało zgodzić się z twierdzeniem oskarżonego D. Z., że w sprawie brak jest jednoznacznego dowodu pozwalającego na stanowcze ustalenie kwoty przez niego zainwestowanej w uprawę (...). Z dowodów, którymi dysponował Sąd I instancji niezbitnie wynika, że tenże oskarżony zainwestował w drugą prowadzoną przez oskarżonych uprawę (...), natomiast nie wynika w jakiej faktycznie kwocie to uczynił. Z pierwszych wyjaśnień P. S. wynika

wprawdzie, że D. Z. „zainwestował w uprawę około 5000 zł” (k 118 i nast.) jednak na rozprawie podał, że D. Z. czyniąc uzgodnienia z R. K. „powiedział, że jest w stanie zainwestować około 5 tysięcy złotych” (k 1303). Ta kwestia pozostała poza rozważaniami Sądu Okręgowego, dlatego też nie można odmówić racji twierdzeniu oskarżonego D. Z., że nie zostało wykazane, aby rzeczywiście zainwestował on 5000zł, czy około 5000zł. Dlatego w tym zakresie dokonano korekty zaskarżonego wyroku, co pozostało bez wpływu na jego treść.

Odnosząc się do apelacji w pozostałym zakresie, tj. odnośnie czynów zarzucanych oskarżonemu D. Z. w punktach IX, X to apelacja nie przedstawia argumentów poza zacytowaniem treści przepisu art. 66 § 1 kk. Argumentów, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonego wyroku w postulowany przez skarżącego sposób nie znalazł również Sąd Apelacyjny. Nie mogą ich też stanowić okoliczności wskazywane przez oskarżonego w w/w piśmie. Odnośnie wartości szkody wynikającej z kradzieży przez oskarżonego energii elektrycznej stanowisko Sądu I instancji nie zostało podważone, a znajduje ono potwierdzenie w uregulowaniach zawartych w Taryfie energii elektrycznej (...) Sp.z o.o. w W. (k 781). Natomiast czynienie jakichkolwiek rozważań czy przypisane oskarżonemu przestępstwo może stanowić czyn z art. 286 § 1 kk jest bezprzedmiotowe ze względu na kierunek apelacji, ponieważ przepis ten zawiera surowszą sankcję niż przepis dotyczący przestępstwa z art. 278 § 5 kk.

Powyższe względy zadecydowały o uznaniu apelacji za niezasadną. Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o karach wymierzonych oskarżonemu D. Z.. Kary za jednostkowe przypisane czyny zostały orzeczone w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i tym samym nie mogą być uznane za rażąco surowe, tak jak i kara łączna orzeczona przy zastosowaniu rozważnej asperacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 437 § 2 kpk orzekł jak w wyroku.